

Sličan plan o bloku katoličkih država u srednjoj Evropi provadala je s uspjehom katolička crkva u srednjem vijeku. Tada su te države poslužile kao obrana od prodiranja pravoslavlja i islama. U skladu s tim intencijama rimski je papa uz pomoć hrvatskih velikaša doveo početkom XIV. vijeka na ugarsko-hrvatski prijesto dinastiju Anžuvinaća. Već god. 1370. ugarsko-hrvatski kralj Ludovik I. Anžuvinać, pošto je postao i kraljem Poljske, vladao je državom, koja se je protezala od Baltičkoga do Jadranskog mora.

Kad god je katolička crkva doživljavala gubitke i poraze na zapadu, oživljavala je ideja sjedinjenja radi nadoknade na istoku. Današnja aktivnost katoličke crkve u borbi protiv Sovjetskog Saveza i protiv »komunizma« vođena je u tom istom duhu i bit će sve jača što je teži položaj te crkve u Njemačkoj i drugdje na zapadu. Utoliko više, što je pravoslavlje izgubilo podršku carske Rusije, pa bi stoga pad sovjetskog režima otvorio velike mogućnosti prodiranja katolicizma u Rusiju i dalje prema istoku. Hrvatski teritorij, gdje se križaju i sukobljavaju i germanski i katolički i slavenski utjecaji i interesi, već danas ima važnu ulogu u ovoj borbi, a ta će uloga postati još važnija u skoroj budućnosti.

Uz tu navedenu svjetsko-političku kombinaciju Hrvati se nastoje iskoristiti i za neke druge težnje svjetskih razmjera, koje su naročito došle do izražaja poslije dolaska nacionalnog socijalizma na vlast u Njemačkoj.

Nesumnjivo je utvrđeno, da su široki slojevi puka, koji su naselili područje, na kojemu se je